

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 2

13. ledna 2008

Cena: 6 Kč

88. VÝROČÍ ZRODU NAŠÍ CÍRKVE JSME PŘIPOMNĚLI V CHRÁMU SV. MIKULÁŠE

Celocírkevní slavnostní bohoslužby k výročí vzniku naší církve se konaly 6. ledna v místě, kde byla církev před 88 lety slavnostně vyhlášena - v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Ve vedení bohoslužeb se vystřídali bratr patriarcha Tomáš Butta, bratři královéhradecký biskup Štěpán Klásek, plzeňský biskup Michael Moc a místní farář Lumír Čmerda. Přímluvné modlitby pronesli další duchovní a laici. Bohoslužby doprovodil pěvecký sbor Resonance pod vedením sestry Miloslavy Pospíšilové a Pražský žestový soubor pod vedením Mgr. Jana Votavy. Kázáním na texty Ez 37,1-4, Zj 3,1-3 a Mk 13,32-37 posloužil děkan Husitské teologické fakulty UK prof. Jan Blahoslav Lášek.

V úvodu připomněl, že právě v chrámu sv. Mikuláše byl před skoro 30 lety sám vyslán do duchovenské služby v naší církvi. Dále vyložil 13. kapitolu Markova evangelia, která má apokalyptický ráz a počítá se zde s tím, že Ježíšovi následovníci to nebudou mít v životě lehké. „Nemyslím si, že posláním křesťana je bědovat nad tím, co a jak je dnes špatné,“ uvedl prof. Jan B. Lášek. „Křesťan by měl věřit do písmene tomu, co je formulováno ve starých vyznáních, a pokusit se to zprostředkovat se vši skromností, ale také se vši důsledností naší přítomnosti. Shromáždili jsme se zde u příležitosti výročí vzniku Církve československé husitské. A právě toto shromáždění nesmí být důvodem k žádné triumfa-

listické oslavě – maximálně k vděčnosti. Vyznání staré církve na mnoha místech vyjadřují, že Ježíš vstoupil na nebe, sedí po pravici Otce a znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé, a jeho království bude bez konce.

Pokud chceme skutečně "očekávat vzkríšení (mrtvých) a život budoucích věků", musíme osvědčit svoji bdělost. A současně si při tomto výročí – a při jiných dalších výročích – klást otázku, zda to s naší eschatologickou bdělostí bylo v pořádku vždy v minulosti (a to znamená otázku reflexe vlastních dějin), jak je to s naší bdělostí v přítomné době (to souvisí s celou řadou věcí, včetně postojů k otázkám veřejným a etickým) a jak miníme očekávat Pána v budoucím historickém, nám daném čase. Tato otázka je legitimní už vzhledem k tomu, že si musíme přiznat, že naše naděje nebyly vždy zaměřeny tak zcela přesně správným směrem a že z toho mnohdy vzešlo i pohoršení. I pokání je cesta k obnově bdělosti, k novému soustředění k podstatnému cíli.

Nezoufejme a planě nekritizujme. Úvodní text dnešní bohoslužby z proroka Ezechiele přece utvrzuje v tom, že Hospodin i suché kosti je schopen probudit k novému životu. Stejně probudí k novému životu i svůj lid, proti všemu lidskému očekávání – nicméně vyžaduje se zde víra, že Hospodin tak učinit může. Tato víra se pak dá vyjádřit naší bdělostí, připraveností, že život budoucího věku, který se do nyní předmětné existence "prolomil"

Ve vedení bohoslužeb se vystřídali bratr patriarcha, bratři plzeňský a královéhradecký biskup a bratr farář L. Čmerda

v Kristu, s konečnou platností přijde! Tu bdělost a víru měli všichni, kdo se v církevních dějinách pokoušeli o reformu církve jako instituce. Měli ji i naši otcové zakladatelé. Snažme se jí držet, a podle toho, že jsme ve stavu bdělosti, také jednat!"

Pozvání na slavnostní bohoslužby přijali i hosté z ekumeny - za Česko-bratrskou církev evangelickou děkan Evangelické teologické fakulty UK doc. Martin Prudký, za Římskokatolickou církev biskup Václav Malý a za Ekumenickou radu církví její předseda ThDr. Pavel Černý, předseda Rady Církve bratrské.

Doc. Martin Prudký pozdravil shromáždění i jménem synodního seniora Joela Rumla a synodní kurátorky dr. Mahuleny Čejkové a omluvil jejich neúčast pro zaneprázdnění jinými předem domluvenými povinnostmi. Zdůraznil dobré vztahy, které naše církev už léta má a které byly mj. dány i tím, že jsme měli řadu let společnou teologickou fakultu. Uvedl, že naše církev se vždy snažila tradiční křesťanské učení zprostředkovat moderními prostředky modernímu člověku a popřál nám, abychom dokázali taktó hlásat evangelium i v budoucnosti.

Biskup Václav Malý pozdravil naši církev u příležitosti výročí vzniku a dodal, že církev nejsou konkurenti, ale spojenci v hlásání Božího slova. Předseda ERC Pavel Černý připomněl některé pedagogy z naší církve (prof. Otto Rutrle, prof. Rudolf Horský a prof. Jiřina Kubíková), kteří byli přínosem i pro něho osobně. Dále zmínil ekumenickou spolupráci, která je v dnešní době, kdy dochází k vyrovnávání státu s církvemi, zvláště důležitá.

Kázáním posloužil děkan HTF UK prof. Jan B. Lášek

(red)

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY K 88. VÝROČÍ NAŠÍ CÍRKVE

* Svatý a neviditelný Bože, chválíme tě a děkujeme ti s celým tvým lidem, že se nám dávaš poznávat ve svém Synu a že se k tobě můžeme v jeho jménu v důvěře obracet. Vyslyš nás, když k tobě přistupujeme v čase výročí zrodu novodobé husitské církve se svými modlitbami. *Smiluj se, Hospodine.*

* Ty jsi, Pane církve, řekl: „Kdo mně slouží, dojde cti od Otce“ (J 12,26). Děkujeme ti za všechny tobě oddané služebníky a služebnice. Prosíme tě za ty, kteří jsou povoláni ke kněžské službě, ať ji konají ve tvém zmocnění věrně a spolehlivě. Povolávej pro tuto službu další bohoslovce. *Smiluj se, Hospodine.*

* Ty jsi řekl: „Jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři“ (Mt 23,8). Prosíme tě za laiky, aby projevovali trvale svůj zájem o tvé slovo a osvědčovali svou víru ve svém životě. Prosíme tě za náboženské obce, aby v nich vládl Kristův Duch opravdového bratrství. *Smiluj se, Hospodine.*

* Ty jsi řekl: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim“ (Mk 10,14). Prosíme tě za děti a mládež, aby se jim tvé živé slovo stávalo jasným ukazatelem cesty života a církev pro ně byla duchovním domovem. *Smiluj se, Hospodine.*

* Ty jsi ukázal příklad jednání milosrdného Samařana (L 10,33). Dej, abychom se druhým lidem stávali skutečnými bližními, kteří překonávají své sobectví a hostejnost. Prosíme tě za rozvíjení diakonické a sociální práce církve. Posiluj všechny ty, kteří se věnují péči o seniory a potřebné. *Smiluj se, Hospodine.*

* Ty jsi prosil a stále prosíš za učedníky, aby byli jedno (J 17,21). Modlíme se za všechny křesťany a za všechny církve u nás. Dej, ať dokážeme v porozumění, společné modlitbě a spolupráci před světem naplňovat tvé slovo k prospěchu naší společnosti. *Smiluj se, Hospodine.*

* Ty jsi řekl: „Učte se ode mne“ (Mt 11,29). Otvírej naši mysl svému učení a dávej nám moudrost srdce. Prosíme tě za Husitskou teologickou fakultu univerzity Karlovy, za její pedagogy a studenty; modlíme se za katolickou a evangelickou fakultu. Kež jako křesťané společně hledáme světlo pravého poznání a šíříme tebou darovanou moudrost. *Smiluj se, Hospodine.*

Neboť tobě jen náleží čest i sláva Otci, Synu, Duchu svatému po věky věků. A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi. Amen.

Tomáš Butta, patriarcha

Malé úvahy o toleranci 13

Podobenství o zakopané hřivně je tak všeobecně známé, že se ho někdy užívá i jako okřídleného rčení. Z kazatelen zaznívá toto podobenství poměrně dost často - a téměř vždy vychází jeho výklad z Matoušova evangelia (25,14n).

Dost možná proto překvapí moje tvrzení, že v tomto Ježíšově podobenství jde o víc, než jen o pouhý majetek. Vycházím ve své úvaze z textu Lukášova evangelia 19,11n, kde lze vyčíst i politický podtext celé této události. Ježíš ji totiž vyprávěl těm, kteří se domnívali, že království Boží se má zjevit ihned. Nuže, sledujte tento příběh společně se mnou.

Muž vznešeného rodu opustil zemi a odjel do ciziny, aby si odtud přivezl potvrzení své královské hodnosti. Jak to známe i z dnešních časů, tento člověk se pro některé jeví jako velmi nežádoucí osoba, a proto spřádají intriky a vysílají hned za ním poselstvo, které má tlumočit jejich názor. Není jim to nic platné, nejsou vyslyšeni a onen muž se vrací do země jako jejich král. Přichází čas zúčtování.

Když pak z tohoto zorného úhlu posuzujeme hospodaření jeho služebníků, vidíme všechno trochu jinak. Počítejte se mnou.

Deset lidí obdrželo deset hřiven.

Jeden tu svou zhodnotil desetkrát, druhý pětkrát a ten třetí svěřenou hřivnu zakopal.

A teď se ptám já, co udělalo těch zbylých sedm služebníků se svými hřivnami?

Zpronevěřili je, rozkradli, nebo použili na to, aby vyslali za svým pánem poselstvo, které mělo jeho jmenování znemožnit? Co jsem živa, tak o tom jsem se ještě z žádného kázání nedozvěděla.

Ono to totiž není lehké a není o co stát. Končí to totiž špatně. Král rozkázal, aby tyto jeho nepřátele přivedli a před ním pobili.

Možná, že se vám to nezdá dost tolerantní, ale takhle to je doslova a do písmene v evangeliu zapsáno. Já sama jsem teď trochu v rozpacích, jak pokračovat dál. Odvážím se toho, neboť cítím, že se to velmi týká naší církve. Říkám si, kampak se poděly ty hřivny? Kladu tedy otázku: Jsme přátelé, anebo nepřátelé Boží? Zamyslete se nad tím. Pokud ne, ztrácíme jako církev oprávnění své existence.

Pokud ano, milujeme svého Pána z celého srdce a celou svou myslí?

Proč tedy jsme skleslí na duchu a těle a práce se nám nedaří? Proč jsme nešťastní? Odpovídám slovy proroka: ...protože naše zbožnost je jen jako obláček, jako rosa, která hned po ránu zmizí.

Jindřiška Kubáčová

Zemřou, zemřeš, zemřeme II.

Na loňském 52. bienále moderního umění v Benátkách patřila k nejúspěšnějším instalacím velkoformátová projekce jednoho čínského umělce, na níž lidé z celého světa stále dokola opakovali zemřou, zemřou, zemřou. Bohatí, chudí, chytří, hloupi, bezdomovec i bankéř, jeptiška i modelka, tatík od rodiny, někdo s úšklebkem, někdo nervózně, jiný v rozmaru - všichni stejně konstatovali: zemřou.

Máme za sebou listopadové putování k hrobům, které není bienálem, ale každoroční instalací věnců a svíček, při níž hroby s našimi blízkými vysílají stejný signál. Zemřou, zemřeš, zemřeme! Co my na to? Jakub Deml napsal, že člověk je tím, co z něj udělá náraz na smrt. Věříme vsutku tak jak vyznáváme, že život věčný tady jen začíná a v Bohu své naplnění má? Věříme v Kristovo zmrtvýchvstání? Věříme ve vzkříšení mrtvých? Věříme, že se s těmi v urně či v hrobě setkáme? Co ze mne, z tebe, z nás OPRAVDU udělal NÁRAZ NA SMRT? Zemřou, zemřeš, zemřeme!

Jana Šilerová

Z kazatelského plánu

1. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Žd 2,18

První čtení: Ž 18,7

Druhé čtení: Žd 2,14-18

Evangelium: Mt 3,16-4,11

K obětování: Ž 91,2

K požehnání: Žd 4,15-16

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Nашe církev náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí sblížit s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

(Pokračování z minulého čísla)

V křesťanské víře je tomu jinak: osobnost po smrti přežívá, tj. ty budeš stále ty a já budu stále já. Tato víra na nás vkládá velikou odpovědnost. Znamená totiž, že si s sebou vezmeme - až opustíme tento svět - své vlastní já.

b) Po smrti zůstává paměť. Příběh ukazuje na to, že boháč byl schopen podívat se zpět a spatřit život, jaký tu na zemi žil. V mnoha případech to bude jisté pro nás ten nehorší trest. Při pohledu zpátky uvidíme věci tak, jak je vidí Bůh, uvidíme lidi, které jsme zranili, a připomeneme si věci, za které se stydíme. To bude to nejbolestivější, co budeme muset vydržet.

c) Po smrti zůstává poznání. Často si lidé kladou otázku, jestli po smrti poznají své milované. Odpověď je kladná. Setkáme se opět s těmi, které jsme měli rádi a které jsme na chvíli ztratili.

Odsouzení boháče

Proč byl boháč s takovou přísností

zavržen? V celém evangeliu nenajdeme člověka, který by byl s takovou určitostí poslán do pekla. Ve skutečnosti to snad nebyl tak špatný člověk. Nekopal do Lazara, nenaradil, aby ho odklidili od jeho vrat, nechal ho, aby se živil odpadky chleba, které padaly z jeho stolu. Hřích boháčův byl v tom, že si Lazara nevšímal. Bral ho jako součást krajiny. Jevilo se mu to jako přirozené a nevyhnutelné, že Lazar ležel v utrpení a hladu a on že je obklopen luxusem. Díval se na soužení a nouzi světa a nebodlo ho u srdce zármutkem a lítostí. Nepodnikl nic. A do pekla se dostal právě proto, že neudělal nic. Pro nás je to velké varování.

Vymlouvat se na nezalost?

Můžeme se vymlouvat na to, že jsme nevěděli, co nás po sobeckém životě může po smrti čekat? Boháč projevil starost o své bratry, aby jednou nepřišli do tohoto místa muk. Žádal, aby k nim přišel někdo z mrtvých. Ale to se nestalo. Podobenství nám tím říká:

Nad Písmem

PŘÍSTUPME SMĚLE K TRŮNU MILOSTI Mt 3,16-4,11

Ježíš je Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Dostává tři stěžejní dotazy ve třech stěžejních situacích - modelech, na něž dá tři odpovědi, které se nám mohou stát základními pilíři na cestě životem. Stručně, jasné, skvělé, posilující, zapamatovatelné. Jako pro nás nachystané. Na trojí pokušení přichází tři odpovědi. Jsou tak universální, že obsáhnou návod na použití pro každý život. Nejen chlebem žít je člověk, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst. Jídlo se stalo kultem. Všechny časopisy jsou plné obrázků se senzačními lahůdkami, ženy jsou informovány o osvobození z vězení kuchyně téměř dokonalými polotovary, na rozích ulic bují stánky s občerstvením a všude se diskutuje, jak hubnout, jak netloustnout, vlastně úspěch a pokrm jsou nejfrekventovanější témata médií. A přitom to není stěžejní, to, co jíme. Poznáváme to v hraniční situaci. Jsou chvíle, v nichž hlad nehraje roli. Když sedíme v předsálí soudu a čekáme na verdikt, když sedíme v předsálí operace a čekáme, jak dopadne, když o půlnoci sedíme a víme, že náš potomek na motorce měl teoreticky dorazit už před hodinou, to jsou ty chvíle, kdy se jídlo stává tak směšným a člověk bezděčně sahá po žalmech či modlitebních almanaších po babiče, jež někdy vyhrabal na půdě a někde se tu válí. Opravdu, tím základním pokrmem je Boží slovo a nic s tím nenadělají ani moderní trendy. Prostě je to tak. Tak to je první berle na cestu (ne ve smyslu berličky-náhražky, nýbrž ve smyslu berle základní, takové, co s ní uhodí do skály a vytryskne pramen) - že totiž není tak důležité, čím se dneska nasytíš, podstatné je neopustit svou cestu, vizi, naději, nesejít.

Druhá berle - druhý ukazatel cest, druhá záchranná vesta tonoucího v existenci, je druhá Ježíšova odpověď

v okamžiku, kdy jej ďábel nabádá, aby skočil z chrámu dolů. Ježíš odmítne, protože nebude pokoušet Boha. Každá naše modlitba může být pokoušením Boha. Každá modlitba za něco je očekáváním, že nám Bůh vyhoví, že udělá to, co jsme si umanuli. Modlíme se, ať vyhraje sprint či nějaký závod, utkání, uděláme maturitu, nezkažíme svatební oběd, obstojíme na první štaci ve škole jako učitelé, dojedeme po kluzké vozovce včas na bohoslužbu. Ale třeba Bůh chce, abychom tam nedojeli, abychom ten oběd zkazili, abychom neudělali zkoušky a šli se učit něco jiného, abychom ten zápas z určitých důvodů prohráli... Každá modlitba je skokem z chrámu, není-li provázena vroucím přídavkem - ale tvá, nikoli má vůle se děj. Otče. Každá naše modlitba za sebe, své děti i svět by měla směřovat do Boží vůle. Je-li tomu tak, je třeba více naslouchat a méně sami formulovat. Někdy je lépe žít a bez formulací jen toužit po bytí v Bohu.

A závěrem vysvětluje Ježíš ďáblu, že jen Pánu Bohu se bude klanět a jeho jediného uctívat. Často se klaníme novým kultům nic zlého netuše, a to je, když jdeme do banky nebo do divadla nebo na konferenci a krásně se oblékneme a respektujeme tu společenskost události, třeba když se dostaví most a je sláva a my jsme oficiálně u toho, nebo když přijde tchyně na první návštěvu, nebo když jdeme k pohovoru do práce na naše první místo, nebo když jdeme první v průvodu, všechno to tetelení se, abychom byli vůči té dané situaci dost v úctě... těch pochybností a obav... a přitom by to všechno mohlo být tak plynoucí a odlehčené, kdybychom nezapomínali, že jediný, koho máme uctívat, je Bůh v Kristu Ježíši a kdo to pozná, tak se nesmírně osvobodí a přestane se bát společenských přehmatů, aniž by je samozřejmě apriori vyhledával (ty přehmaty),

Neplatí výmluva „Nevědomost hříchu nečiní“. Bůh oznámil lidem svou vůli ve své knize. Všichni máte možnost seznámit se s Bibli a podle Boží vůle žít.

Dostaneme, co jsme chtěli

Dalším důležitým bodem podobenství je zjištění, že člověk sice dostane v životě to, co chce, ale musí za to zaplatit určitou cenu. Abraham vlastně řekl boháčovi: „Rozhodl ses přilížit své srdce ke světským věcem, teď za to musíš zaplatit.“ Na druhé straně Lazar neměl jinou naději než Boha - jak naznačuje i jeho jméno - teď za to dostal svou odměnu. Pán Ježíš ve svém podobenství nás upozorňuje: „Můžeš mít, co chceš, ale počítej s tím, že tvoje volba povede buď do nebe nebo do pekla.“

William Barclay a Jiřina Kubíková s použitím autorových výkladů z knih The Gospel of Luke a And Jesus Said

(Pokračování příště)

ale neskutečně se uklidní a osvobodí, protože nic nás neohrozí víc než tou, zřekneme-li se poznání, že na prvním místě je jednou provždycky Hospodin a jeho vtělení v Kristu, nám k pochození dané v Duchu svatém. A neznamená to samozřejmě, že půjdeme někde ostentativně za hadrčky, nýbrž že všemu dáme místo, jež tomu náleží. A ne víc. Tak to všechno se Ježíšovi stalo na poušti, když byl pokřtěn. My všichni jsme též byli pokřtěni a tak se nám to všem může stát a už tu máme příklad, jak na to, už tu máme odpovědi a pomůcky v Pokušení na poušti od Pána, který již z mrtvých vstal a bdí. Abychom se nebáli. Abychom odpovídali s ním. Abychom se také s ním naučili zavolat: Jdi mi z cesty, satane, protože jsou chvíle, kdy je to nutné, a není jich tak málo. Nebojme se a opakujme s Pavlem: Nemáme přece ve lekneže, kterému by byly cizí naše slabosti. Vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. „Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství.“ (Žd 4,15-16).

Marta Silná

Dnes je neděle křtu Páně. Děkujeme ti, Bože, že jsme byli pokřtěni. Děkujeme ti za ty, kdo nás ke křtu donesli. Kdo nad námi bděl. Kdo se bál o naše přístí. A byli-li jsme pokřtěni v dospělosti, děkujeme za ty, kdo nás na cestu Páně přivedli. Kdo nám darovali pravý život a pravou berlu ve Zmrtvýchvstálém, který nás provází pouští i bouří, jarem i stářím. Amen

ZVONY NA „HŘBITOVĚ“

Zvony v Čechách i na Moravě to neměly v historii lehké. V novodobé historii byly rekvírovány, v období I. světové války na příkaz Rakouska-Uherska. Důvodem rekvírování byla potřeba bronzu ve zbrojním průmyslu. V období I. republiky většina rekvírovaných zvonů byla nahrazena novými někdy i jen ze železné slitiny. V období II. světové války, kdy byl opět nedostatek barevných kovů, se nacisti opět rozpomněli na stovky zvonů v kostelech i na ideově závadné sochy, např. T. G. Masaryka, plukovníka Švece a dalších v bývalém protektorátu Čechy a Morava.

Na základě protektorátního vládního nařízení ze dne 26. 11. 1941 č. 414 Sb. obdržely všechny okresy v Čechách a na Moravě nařízení zaregistrovat bronzové zvony v kostelech, kapličkách, ve školách, na hřbitovech i jinde. K registraci byly používány tiskopisy s názvem Ohlašovací list pro bronzové zvony. Kromě jiného bylo nutné na tiskopise vyplnit řadu údajů. Např. váhu, průměr a výšku, ladění, rok ulití, jméno zvonáře, nápisy na zvonu, způsob zavěšení a údaje, proč zvon byl ponechán za I. světové války.

Nezapomnělo se ani na údaje, do jaké skupiny má být zařazen a zda to je umělecká památka. Po registraci zvonů v jednotlivých okresech měli Němci přehled, kolik zvonoviny se kde nalézá. V kostelech bylo povoleno mít většinou pouze jeden zvon, někdy ani ten ne. Nezáleželo vůbec na tom, zda zvony patří nějaké církvi, ale spíše na tom, kolik zvonoviny bude odevzdáno. Při snímání zvonů z věží kostelů, kapliček i hřbitovů lidé plakali a dávali najevo velkou lítost. Někdy se stalo, že zvony byly i shozeny z kostelních věží. Podle archivních dokumentů uvádím například Husův sbor v Mnichovicích.

Datum zabraní: 12. 3. 1942

Jméno vlastníka: Husův sbor Mnichovice

Počet zvonů: 1

Celková váha v kg: 54

Zcizené zvony se svázely do Německa na tzv. hřbitovy zvonů. Jeden z těchto hřbitovů byl umístěn i v Hamburku. Po válce bylo zjištěno, že ve skladě tohoto hřbitova se nalézají ještě stovky zvonů, které nestačili Němci zničit rozlítím. Z důvodu komunistické zvěle Klementa Gottwalda nebylo využito německé

nabídky na možnost identifikovat část zabavených zvonů, odvézt je a umístit do kostelních věží. Osud zvonů z Čech a Moravy, které přežily II. světovou válku a skončily na hřbitově zvonů, se naplnil tím, že byly použity jako surovina při rozvoji poválečného německého průmyslu. Část z nich možná dodnes zvoní na některém z německých kostelů.

Podobný osud jako zvony měly i sochy a pomníky. Jako příklad je možné uvést pomník plukovníka Švece, který byl sejmut v Praze a odvezen do Německa k rozlítí. Američané po II. světové válce pomník našli a byl převezen do Čech, ale z ideologických důvodů na příkaz politických špiček byl rozlít v Československých hutích. Koncem 90. let minulého století byla možnost, aby fary požádaly o náhradu škody za rekvírované zvony Mezinárodní organizací pro migraci (IOM) v Ženevě. Pokud byla žádost o náhradu zvonu kladně vyřízena, žadatelé bez rozdílu hmotnosti a historické ceny zvonu obdrželi náhradu 680 EUR za jeden zvon.

Jan Boček

Věší zvon je náhradou za původní zrekvírovaný v Mnichovicích

JUBILUJÚCA NÁBOŽENSKÁ OBEC V KOŠICIACH

*I vzal Samuel kámen
a položil jej mezi Mispu a Šén.
Dal mu jméno Eben-ezer
(to je Kámen pomoci)
a prohlásil:
"Až potom nám Hospodin pomáhal."
1Sa 7,12*

Náboženská obec v Košiciach si vo sviatok prvomučeníka Štefana s vďakou za Božiu milosť pripomenula 10. výročie svojho obnovenia. Pri tejto príležitosti sa konali slávnostné bohoslužby za spoluúčasti Českého spolku v Košiciach a pozvaných bratských cirkví. Privítali sme medzi sebou dôstojného brata biskupa ThDr. Jana Hradila, Th.D., biskupa CČSH v SR, ktorý aj viedol celé bohoslužby, ďalej moderátora Ekumenického spoločenstva cirkví v Košiciach, br. farára Reformovanej kresťanskej cirkvi ThMgr. Jaroslava Széleša, zástupcu Teologickej fakulty v Košiciach, dekana Mons. Prof. Ing. Antona Konečného, a ostatných duchovných cirkví z Ekumenického spoločenstva. Bolo nám ctou privítať v našom spoločenstve, a to nie po prvýkrát, predsedníčku Regionálnej organizácie Českého spolku v Košiciach, pani MUDr. Dagmar Takácsovú. Počas bohoslužby vystúpili umelci zo zboru sv. Cecílie z Dómu sv. Alžbety v Košiciach pod vedením zbormajstra Viliama Gurbaľa, ktorý nám poslúžil aj organovým doprovodom na bohoslužbách. Vystúpilo aj sláčikové duo súrodencov Zwiebelových.

Po liturgickom požehnaní br. biskupa ThDr. Jana Hradila, Th.D., v závere bohoslužieb vystúpili hostia z Ekumenického spoločenstva so svojimi pozdravmi a požehnaním. Brat vikár ThMgr. Ján Lauko poďakoval za všetko, predovšetkým

Pánu Bohu a potom i prítomným za účasť na bohoslužbách. Ďalej predsedovi RS Bohumilovi Kamanovi za organizačnú prípravu slávnostných bohoslužieb a realizáciu vydania prezentačnej brožúrky s desaťročnou históriou o pôsobení náboženskej obce v Košiciach, ktorú finančne podporil Magistrát mesta Košice. Členom rady starších za pomoc pri pohostení a nápomoc pri realizácii osláv, za modlitby tých, ktorí v týchto dňoch na nás mysleli a prosili o požehnanie.

Po bohoslužbách sme mali ešte krátke neformálne posedenie s pohostením.

Pod vedením Ducha svätého sme vytvorili pekné spoločenstvo viery - bratov a sestier. Modlitebňa Cirkvi bratskej, kde slúži naša náboženská obec Košice pravidelné bohoslužby, sa v tento sviatočný deň celkom zaplnila.

Bolo to vskutku Hospodinom požehnané cirkevné stretnutie. Ďakovali sme za všetko požehnanie, ktorého sa nám dostalo za posledných desať rokov života obce a prosili sme o ďalšiu milosť a prítomnosť

Ducha Kristovho: "abychom my, ktorí jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy." (Ef 1,12)

ThMgr. Ján Lauko
vikár v Košiciach

Celoživotní vzdělávání na HTF UK

V roce 2007 na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze bylo započato s nabídkou kurzů celoživotního vzdělávání. Tyto mohou navštěvovat jak studenti HTF UK, tak široká veřejnost (u některých kurzů je podmínkou maturita). V letním semestru 2007 proběhly jazykové kurzy italštiny a němčiny. Oba kurzy byly realizovány i loni na podzim. Oproti mnohým jiným jazykovým kurzům u výše jmenovaných věnuje lektor velmi vysokou pozornost individuálnímu jazykovému vývoji posluchačů. Kromě jazykových kurzů v zimním semestru 2007/2008 proběhl i kurz Fenomén filmového dokumentu, jehož výuky se ujal úspěšný režisér dokumentárních filmů MgA. Miloslav Kučera. Byl otevřen i neméně atraktivní kurz aplikované muzikoterapie.

Nabídka se průběžně rozšiřuje, do budoucna se uvažuje i o uskutečnění kurzu zaměřeného na praktickou činnost duchovních. Aktuální nabídku kurzů můžete kdykoliv zhlédnout na webových stránkách fakulty – www.htf.cuni.cz.

Na závěr snad stojí za zmínku, že se na duben chystá i vzdělávací exkurze do oblasti severní Itálie. Cílem budou např. Aquileia, antické sídlo nezávislých patriarchů, Pordenone, město pod vládou Přemysla Otakara II. s malebným historickým centrem, Trident, město spjaté s jedním s neznámějších církevních koncilů či Brixen, místo pobytu K. H. Borovského. Uvažuje se i o realizaci dalších podobných exkurzí.

Srdečně vás zveme a v případě vašeho zájmu se těšíme na vaši účast.

(HTF UK)

Broučkův kalendář z Trhových Svinů

Určitě jste mezi vánočními dárky našli nějaký kalendář. Od firemních, bohatě vypravených kvůli reklamě, přes všelijaké jiné, vybavené praktickými doplňky (např. recepty – abyste věděli, co a jak uvařit či upéct), až po takové, které můžete dotvořit vy sami - tedy doplnit vlastními fotografiemi, kresbami nebo jinými artefakty. Bylo by tedy možno vyhlásit mezi kalendáři soutěž krásy, užitečnosti a tak podobně.

Přišel mi ovšem do rukou jeden, jehož líbeznosti se jen tak něco nevyrovná. Broučkův kalendář, vydaný dílnou Nazaret v Trhových Svinech, provází časem roku 2008. Svítí jasně oranžovou barvou a celým svým záměrem vybízí, abychom po broučkovsku i my svítili vším, co umíme, Pánu Bohu a lidem

kolem sebe (Karafiátovy Broučky znají - předpokládám - všechny věřící rodiny). Sám kalendář je dokladem toho, co všechno se umí, dělá a děje v diakonickém zařízení v Trhových Svinech a v Podzámčí v Borovanech.

Kromě půvabných kreseb i nápisů v celém kalendáři, jejichž autorkou je nikde nejmenovaná Kateřina Ašenbrennerová, je zde i ohlášení nejruznějších podniků a akcí chystaných v letošním roce. Nazaret se tam dovíte, že „středisko Nazaret je tu proto, aby lidičky, kteří zápolí s nějakými problémy, na to nebyli sami a aby se těžkostí života jen tak nepoddávali“ a že zde fungují dvě chráněné dílny (keramická a textilní), denní centrum a sociálně terapeutická dílna, které jsou založeny na řemeslných činnostech, a že se tu koná řada vzdělávacích poradů.

K ozdobám kalendáře patří textilní obrázky vlepené vždy na stránku ke kalendáři a kouzelná obálka v závěru kalendáře skrývá adventní překvapení. Radost z kalendáře mohou mít dospělí i malí.

Kalendář si můžete objednat buď mailem (nazaret@centrum.cz) nebo na adrese: Nazaret, středisko DM CČSH, Branka 588, 374 01 Trhové Svinov. Počítejte s cenou 220 Kč. Není malá za kalendář, ale není velká, pokud ji pochopíte jako svůj příspěvek na dobrou věc a záslužnou činnost.

Den za dnem začínáme odpočítávat ze zásoby dní přestupného roku a broučkovský kalendář z Trhových Svinů nás může povzbuzovat k vědomí, že stojí za to dělat drobné a pěkné věci druhým pro radost a Pánu Bohu k chvále.

(JaWi)

ZPRÁVY

Ekumenická bohoslužba

V rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů se koná ekumenická bohoslužba 21. ledna od 18 h v kostele sv. Klimenta (Karlova 1, Praha1). Kázáním poslouží bratr patriarcha.

(red)

"Třináctého na třináctce"

I letos pokračuje cyklus koncertů Slávka Klecandra, do kterého si tento východočeský písničkář, kytarista a líder skupiny Oboroh zve rozličné hudební hosty. Tentokrát, v neděli 13. ledna od 19.30 h jimi budou sestry Steinovy. Koncert se koná v sále Komunitního centra sv. Prokopa na Slunečním náměstí v pražských Nových Butovicích (metro Hůrka) a vstupné je dobrovolné. Místa je možné si rezervovat na: 13na13@centrum.cz

(red)

Kurzy na HTF UK

* Jazykové kurzy:

Němčina pro začátečníky, 890,- Kč, 20 vyučovacích hodin. Termín konání: 19. února – 22. dubna, každé úterý 8.30 -10.00 h. Max. počet osob – 12. Termín podání přihlášky: do 19. února. *Intenzivní kurz francouzštiny*, 2 960,- Kč, 30 vyučovacích hodin. Termín konání: 4. února – 14. února, pondělí – středa 15.30 – 19.00 h, čtvrtek 15.30 – 18.00 h. Max. počet osob – 12.

Termín podání přihlášky: do 22. ledna.

* Specializované kurzy z rétoriky a komunikace:

Profesionální jednání po telefonu, 2070,- Kč. Termín konání: pátek 8. února, 1 den, 9.00 – 16.30 h, 45 minut na polední přestávku. Max. počet osob – 12.

Termín podání přihlášky: do 28. ledna. *Rétorika v praxi*, 4070,- Kč, 16 vyučovacích hodin. Termín konání: 12. - 13. března, 9.00 – 16.30 h, 45minutová polední přestávka. Max. počet osob – 10.

Termín podání přihlášky: do 29. února. *Moderní rétorika pro pokročilé*, 4020,- Kč, 16 vyučovacích hodin.

Termín konání: ve středu a čtvrtek 26. - 27. března, 9.00 – 16.30 h, 45minutová polední přestávka. Max. počet osob – 10.

Termín podání přihlášky: do 21. ledna.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

POKUŠENÍ NA POUŠTI

Vyberte z nabídky tři věty, které ďábel na poušti Ježíšovi opravdu řekl, a k nim tři Ježíšovy odpovědi.

- Všetchno ti dám, budeš-li se mi klanět.
- Proměň písek ve vodu.
- Proměň kameny v chleby.
- Skoč dolů, andělé tě zachytí.
- Vzlétni vzhůru jako pták.
- a) Je psáno: Nejen chlebem bude člověk živ, ale Božím slovem.
- b) Je psáno: Nemáme Boha pokoušet.
- c) Je psáno: Nejen vody, ale i písku je třeba.
- d) Je psáno: Jedině Bohu se máme klanět.
- e) Je psáno: Lidé nemohou létat.

(Řešení z minulého čísla: Klanět se)

Jana Krajčířiková

Adventní večer Božieho slova a hudby

Na počiatku adventu sme sa 1. 12. 2007 zišli v rímsko-katolíckom kostole sv. Margity v Margecanoch. Už po tretkrát, z iniciatívy Náboženskej obce Cirkvi československej husitskej Košice, sme pod vedením Ducha svätého vytvorili pekné ekumenické spoločenstvo cirkví – bratov a sestier vo viere v nášho Spasiteľa, Pána Ježiša Krista, ktorého príchod si práve v advente pripomínáme. Na úvod zhromaždených privítal Bohumil Kaman, ktorý bol aj moderátorom tohto adventného stretnutia. Ing. Igor Petrik, starosta obce Margecany, po krátkom príhovore odovzdal duchovným ako vzpomienkový dar knižku o Margecanoch. Tohto adventného večera sa zúčastnili duchovní piatich cirkví a to Rímsko-katolíckej z Margecian a Jakloviec, Evanjelickej a.v. z Gelnice, CČSH z Košíc, Grécko-katolíckej z Kojšova a po prvý krát aj z Pravoslávnej cirkvi z Kojšova. Príchovory duchovných boli vhodne popretkávané duchovnou hudbou, spevom i poéziou najmenších. Vystúpili: Ženský sbor Českého spolku z Košíc a Trio ženského sboru ČSnS, Mládežnícky spevácky zbor Kwapka z Margecian, Mládežnícky spevácky zbor Skala z Kojšova, Chrámový spevácky zbor sv. Antona Pustovníka. V závere adventného večera sme sa spoločne modlili modlitbu Pánovu – Otče náš, dali si znak pokoja a potom jednotlivo udelili požehnanie podľa svojej cirkevnej tradície prítomní duchovní. Celkom na záver zaznela spoločne spievaná pieseň: „Príde Kristus, Spasiteľ náš“ (JKS č. 28). Na záver sme sa stretli na miestnej fare, kde obetavé sestry pre nás pripravili pohostenie. S pomocou Božou chceme v tejto peknej tradícii zblízovania sa kresťanom rôznych vyznaní pokračovať.

Predovšetkým za tento požehnaný večer ďakujeme Pánu Bohu a tiež všetkým účinkujúcim, sponzorom a organizátorom. Tóny Adventného večera Božieho slova a hudby budú určite dlho rezonovať v našich srdciach a naplňovať nás láskou a pokojom.

ThMgr. Ján Lauko, vikár Košice

Řeč těla, nedílná součást projevu, 4000,- Kč, 16 vyučovacích hodin.

Termín konání: ve středu a ve čtvrtek 26. - 27. března, 9.00 – 16.30 h, 45minutová polední přestávka. Max. počet osob – 12.

Termín podání přihlášky: do 17. března.

* Specializované kurzy z psychologie a sociálních věd:

Úvod do grafologie a psychologie osobnosti, 2970,- Kč, 30 vyučovacích hodin. Termín konání: vždy v pátek od 16.15 do 18.45 h a v sobotu od 9.30 do

13.00 h (s výjimkou soboty 23. 2.) od 1. února do 1. března.

Termín podání přihlášky: do 18. ledna.

* Specializované kurzy pro hudební doprovod a liturgii:

Základy harmonie a varhanní improvizace, 500,- Kč / 90 min vč. DPH. Začátek i termín kurzu je závislý na individuální dohodě uchazeče s vyučujícím.

Přihlášku lze poslat poštou na adresu: Studijní oddělení UK HTF, Pacovská 350/4, P.O.BOX 56, 140 21 Praha 4, tel.: 241 733 131 či formou přílohy e-mailu na: czv@htf.cuni.cz.

Kurzovní se hradí složenkou nebo bankovním převodem na číslo účtu: 66661389/0800, variabilní symbol: 2607 i hotově v pokladně fakulty. Na začátku kurzu předloží studenti potvrzení o zaplacení kurzovního na studijní oddělení fakulty nebo vyučujícímu při první hodině. Pokud hradí kurzovní zaměstnavatel, je nutné uvést IČO a DIČ. Pokud bude o kurz nedostatečný zájem, uchazeč bude včas vyrozuměn a kurzovní mu bude vráceno.

(HTF UK)

Nové číslo bankovního účtu ústřední rady

43-569530217/0100

Veškeré platby, prosíme, poukazujte na tento účet.

KALENDARIUM – LEDEN

14. 1. 993 - Byl založen první mužský klášter (a kostel sv. Benedikta, Bonifáce a Alexia) v Čechách v Břevnově u Prahy (u pramenů potoka Brusnice v lese zvaném Šárka) biskupem Vojtěchem. Dvanáct mnichů benediktinské řehole bylo Vojtěchem přivedeno z Itálie.

16. 1. - 8. 4. 1433 - Probíhala veřejná disputace na basilejském koncilu o čtyřech artikulech pražských. Obhajobu přijímání podobojí převzal Jan Rokycana, zástupce sirotků, bakalář Oldřich ze Znojma vykládal artikel o svobodném hlásání slova Božieho, Mikuláš Biskupec z Pelhřimova, zástupce tábořské obce, zdůvodnil artikel o trestání smrtelných hříchů a Angličan Petr Payne, vikleřista, hájil artikel o kněžské chudobě, vyhlašující v podstatě sekularizaci církevního majetku. Slyšení nepřineslo žádný pozitivní výsledek, husité byli zklamáni. Byla uzavřena dohoda, že jednání budou dále pokračovat v Praze (s českým poselstvem odjížděli z Basileje i vybraní zástupci koncilu v čele se španělským kanonistou Janem Palomarem). Jednání v Praze trvalo dva měsíce, nevedlo však k cíli.

17. 1. 1873 - Veřejnost byla seznámena s peticí české státoprávní opozice císaři, v níž se mj. odmítaly připravované přímé volby do říšské rady. Petice opatřená více jak 270 tisíci podpisy byla 20. února odevzdána knížetem J. Lobkovicec císaři Františku Josefu I. Podobná podpisová akce byla uspořádána na Moravě a petice, opatřená tisíci podpisy, byla odevzdána císaři prostřednictvím hraběte E. Belcrediho.

18. - 25. 1. 1918 - Celou monarchii (i českými zeměmi) otrásla generální stávka žádající mír, chléb a demokracii. K největším demonstracím došlo v Plzni (20 tisíc lidí), v Praze (60 tisíc), v Brně, na Kladně a na Ostravsku.

19. 1. 1868 - Narodil se ve Vídni **Gustav Meyrink**, vlastním jménem **Gustav Meyer** (+ 4. 12. 1932 ve Starnbergu v SRN) - spisovatel, nemanželský syn proslulé divadelní herečky a württemberského státního ministra. Do Prahy přišel za svých gymnaziálních studií a od roku 1885 tu žil trvale až do roku 1904 - nejprve jako student, pak jako bankéř a nakonec se stal svobodným spisovatelem. Přestože zbytek života prožil v Bavorsku, byla to právě Praha, která zásadním způsobem ovlivnila jeho život a především dílo. Souborová aféra, uvěznění za údajné podvody, které se nepodařilo prokázat (měl prý ovlivňovat zákazníky spiritismem), střet s tehdejší německou měšťanskou společností, hluboký zájem o mystiku (byl mj. spoluzakladatelem a předsedou Lóže u Modré hvězdy, kam patřil i J. Zeyer a Emanuel z Lešehradu) - to jsou významné epizody z Meyrinkova pražského života, do nichž neodmyslitelně patří tajuplná atmosféra pražského ghetta, staroměstských i malostranských uliček a paláců spolu s pověstmi a legendami. Od roku 1901 začal publikovat povídky, jejichž ironie, antimilitarismus, ale i fantastičnost a tajuplnost dráždily tehdejší měšťáky, avšak zároveň vyvolávaly značnou pozornost. Skutečnou proslulost však získal Meyrink až vydáním svého prvního "staropražského románu" *Golem* (od roku 1913), který se stal opravdovým bestsellerem. Během 1. světové války vyšla i *Zelená tvář* (1916) a *Valpurgina noc* (1917). Ovšem jako nepřítel šovinismu a militarismu se pak stal obětí rozsáhlé kampaně, vedoucí až ke konfiskaci jeho děl německými úřady. Publikoval i po válce (mimo jiné *Bílý dominikán*, *Anděl západního okna* - odehrává se také z větší části v Praze), ale názory na jeho tvorbu se liší. Zatímco kritika shledávala, že "odbývá" literární stránku, příznivci autora a mystiky oceňovali stále hlubší výpověď o duchovní cestě, kterou přinášel.

19. 1. 1948 - Zemřel v Martině **Jozef Škultéty** (* 25. 11. 1853 v Potoku) - slovenský novinář, literární kritik a historik, jazykovec a překladatel, který začal životní dráhu jako učitel. Od gymnazijních studií národně uvědomělý uveřejňoval ve slovenských časopisech povídky s historického a vlasteneckou tematikou. Spolu s Vajanským vytvářel program slovenského národního hnutí. Po něm převzal v roce 1890 redigování časopisu *Slovenské pohľady*, který vedl až do roku 1916. Kolem něj soustředil všechny slovenské literární talenty, historiky a jazykovědce a vytvořil z něho reprezentativní orgán slovenské kultury. Uprostřed neúnavně organizátorské a novinářské činnosti vyrostl v předního slovenského literárního kritika, historika a jazykovec. Výborné byly i jeho překlady děl ruských realistických spisovatelů. Významnou úlohu hrál na konci první světové války, když po smrti Vajanského (srpen 1916) jako jediný redaktor *Národních novin* udával ideovou a politickou linii *Národní strany*, v té době nejvlivnější slovenské politické složky. V první Československé republice se Škultéty věnoval především pedagogické a vědecké činnosti.

20. 1. 1928 - Došlo k parafování modu vivendi mezi ČSR a Vatikánem (připraven 17. prosince 1927), jenž mj. stanovil, že "žádná část ČSR nebude podřízena ordináři, jehož sídlo je za hranicemi československého státu, a že rovněž žádná československá diecéze nebude přesahovat státních hranic"; tím se Slovensko vymanilo z církevní pravomoci maďarských biskupů. Modus vivendi vstoupil v platnost 2. února 1928, čímž došlo k obnovení diplomatických styků mezi Vatikánem a ČSR.

20. - 21. 1. 1948 - Vláda se zabývala osnovou zákona o trvalé úpravě vlastnictví zemědělské půdy. Diskuse byla rozsáhlá a velmi ostrá. Sporným bodem byla i úprava platů státních a veřejných zaměstnanců - nakonec byl 10. února podpořen návrh sociálního demokrata V. Majera (navrhoval měsíční zvýšení o 800 Kčs) proti návrhu komunisty J. Dolanského a ÚRO. Nekomunistická opozice získala na tomto jednání vlády většinu. Politické napětí se však stupňovalo.

(red)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9